

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
kunigystės sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

Tikėjimas bei kunigystės priesaika ir sandora

Prezidentas Henris B. Airingas

Pirmasis patarėjas Pirmojoje prezidentūroje

Su tikėjimu vykdykite savo sandoras su Dievu ir taip būkite verti pažado, kurį Jis davė jums su priesaika.

Mano tikslas ši vakarą – padėti jums stiprinti savo tikėjimą, kad galite tapti ir tapsite verti kunigystės priesaikos ir sandoros palaiminimų. Būtent dėl to, kad tos priesaikos ir sandoros galimos pasekmės yra labai rimtos, reikia reguliariai stiprinti savo tikėjimą.

Viešpats aiškiai nusakė tas pasekmes. Tos priesaikos ir sandoros galimybių panaudojimas suteikia didžiausią iš visų Dievo dovanų – amžinąjį gyvenimą. Toks yra Melchizedeko kunigystės tikslas. Mūsų Dangiškasis Tėvas Elohimas su priesaika pažadėjo, jog dėl tų sandorų, sudarytų priimant kunigystę, laikymosi ir jų atnaujinimo per šventyklos apeigas, mes gausime Jo šlovės pilnatvę ir gyvensime taip, kaip Jis. Būsime palaiminti būdami užantspauduoti kaip amžinoji šeima su amžino prieaugio pažadu.

Kaip numanote, tokio palaiminimo nepriėmimas užtrauks tragiškas pasekmes. Apie tai Viešpats irgi aiškiai pasakė. Šiuos žodžius vadovai dažnai skaito vaikinams, kai šiems artėja laikas, kada jie galėtų gauti Melchizedeko kunigystę. Tikriausiai jie primins jums jausmus, kuriuos patyrėte, kai pirmą kartą išgirdote juos. Šiuos žodžius Gelbėtojas Jėzus Kristus per pranašą Džozefą Smitą pasakė mums:

„Ir taip pat visi tie, kurie priima šią kunigystę, priima mane, – sako Viešpats;
nes tas, kuris priima mano tarnus, priima mane;
o tas, kuris priima mane, priima mano Tėvą;
ir tas, kuris priima mano Tėvą, priima mano Tėvo karalystę; todėl viskas, ką turi mano Tėvas, bus atiduota jam.

Ir tai – pagal kunigystei priklausančias priesaiką ir sandorą.

Todėl visi, kurie priima kunigystę, priima šią mano Tėvo priesaiką ir sandorą, kurių jis negali sulaužyti, nė jos negali būti pašalintos.

Bet kurie tik sulaužys šią sandorą po to, kai ją priėmė, ir visiškai nuo jos nusigręš, tiems nebus atleistos nuodėmės nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje.

Ir vargas visiems tiems, kurie neateina į šią kunigystę, kurią gavote, kurią dabar patvirtinu jums, šiandien esantiems, savo paties balsu iš dangų; ir netgi daugiau dangiškiems pulkams ir savo angelams įpareigojimą dėl jūsų.

Ir dabar aš jums įsakau: saugokitės, stropiai dėmėkitės amžinojo gyvenimo žodžius.“¹

Jei esate tokie, koks buvau aš, kai, būdamas vaikinys, pirmą kartą išgirdau šiuos žodžius, kvietimas priimti Melchizedeko kunigystę jums gali atrodyti bauginantis. Tačiau yra mažiausiai dvi priežastys, kodėl turėtumėte likti drąsūs, o ne išsigąsti bausmių už tos sandoros ir priesaikos

nevykdymą ar sprendimą jos nepriimti. Tiek priėmus tą sandorą bei priesaiką ir nusprendus, kad ji per sunki, tiek nepriėmus – bausmė tokia pati. Todėl visiškai aišku, kad geriausias kelias jums ir man yra priimti tą šventąją kunigystę ir iš visos širdies stengtis laikytis jos sandorų. Jei pasirinktume net nebandyti, neabejotinai prarastume amžinojo gyvenimo galimybę. Jei stengsimės ir, Dievui padedant, mums pavyks, pasieksime amžinąjį gyvenimą.

Yra ir kita priežastis dabar nuspręsti iš visos širdies stengtis būti vertiems tos priesaikos ir sandoros ir tikėti, kad jums pavyks. Dievas jums pažada pagalbą ir galią, kuri, jei naudosite tikėjimą, atneš jums pergalę.

Leiskite man apibūdinti kai kuriuos palaiminimus, kuriuos gausite su tikėjimu eidami pirmyn.

Pirma, pats faktas, kad jums buvo pasiūlyta ta priesaika ir sandora, rodo, kad Dievas pasirinko jus, žinodamas jūsų galią ir sugebėjimus. Jis pažinojo jus nuo tada, kai buvote su Juo Dvasių pasaulyje. Iš anksto žinodamas jūsų stiprybę, Jis leido jums atrasti tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią ir gauti pasiūlymą dėl kunigystės. Galite pasitikėti savimi, nes turite Jo pasitikėjimo jums įrodymą.

Antra, Gelbėtojas pažadėjo, kad jums stengiantis laikytis savo sandorų, Jis asmeniškai padės jums. Tiems, kurie stengsis išaukštinti kunigystę, Jis sakė: „Ten būsiu ir aš, nes aš eisiu prieš jūsų veidą. Aš būsiu jūsų dešinėje ir jūsų kairėje, ir mano Dvasia bus jūsų širdyse, ir mano angelai aplink jus, kad jus palaikytų.“²

Kaip ir man, jums kartais gali reikėti pakartotino patikinimo, kad pakaks stiprybės įvykdyti savo įsipareigojimus šioje šventoje kunigystėje. Viešpats numatė, kad jus reikės pakartotinai patikinti. Jis sakė: „Nes kurie tik yra ištikimi, kad gautų šias dvi kunigystes, apie kurias kalbėjau, ir išaukštintų savo pašaukimą, tie pašventinami Dvasia jų kūnams atnaujinti.“³

Mačiau, kaip šis pažadas pildėsi mano paties ir kitų gyvenime. Vienas mano draugas tarnavo misijos prezidentu. Jis man pasakojo, kad kiekvienos tarnystės dienos pabaigoje jis vos begalėdavo užlipti laiptais iki lovos ir nebūdavo tikras, ar turės jėgų pasitikti naują dieną. Tačiau kitą rytą jis rasdavo savyje atsinaujinusias jėgas ir drąsą. Esate matę tai senų pranašų gyvenimuose, kurie tarsi atsinaujindavo kiekvieną kartą, kai stodavo liudyti apie Viešpatį Jėzų Kristų ir sugražintąją evangeliją. Tai pažadas tiems, kurie su tikėjimu vykdo savo kunigystės tarnystę.

Taip pat jums pažadėta, kad bus suteikta galia liudyti ir kad bėgant laikui būsite apvalyti ir padaryti tinkami jums pažadėtam amžinajam gyvenimui:

„Nes aš atleisiu jums jūsų nuodėmes su šiuo įsakymu: likite pastovūs mintimis, rimtimi ir maldos dvasia, liudydami visam pasauliui apie tai, kas jums pranešta.

Todėl eikite į visą pasaulį, o į ten, kur negalite nueiti, siųskite, idant liudijimas eitų iš jūsų į visą pasaulį, kiekvienam kūriniui.“⁴

Kartu su šiuo pažadu Viešpats pagerbė jus, sakydamas apie jus: „Jūs esate tie, kuriuos mano Tėvas yra man davęs; jūs esate mano draugai.“⁵

Yra dar vienas nuostabus palaiminimas, kuris padrąsins jus laikantis savo kunigystės sandorų. Kunigystės tarnystė paruoš jus gyventi amžinosiose šeimose. Ji pakeis jūsų suvokimą, ką reiškia būti vyru, tėvu, sūnumi ar broliu. Tas pasikeitimas jūsų širdyje įvyks, kai pajusite, kad jūsų tikėjimas auga ir amžinojo gyvenimo pažadas per Melchizedeko kunigystę jums tampa realus.

Taip atsitiko Parliui P. Pralui, kai pranašas Džozefas Smitas pirmą kartą mokė jį doktrinos apie amžinąsias šeimas. Parlį P. Pratas rašė:

„Tuo metu gavau iš jo pirmą idėją apie amžinąsias šeimas ir amžinąjį lyčių susivienijimą tuose neapsakomai patvariuose santykiuose, kuriuos įvertinti gali tik labai intelektualūs, ištaurinti ir tyraširdžiai žmonės, ir kurie yra pats pagrindas visko, ką verta vadinti laime...

Būtent iš jo sužinojau, kad mano mylimoji žmona gali būti priskirta man laikui ir visai amžinybei ir kad tie taurūs palankumo ir meilės jausmai, kurie padarė mus tokius brangius vienas kitam, kilo iš dieviškos amžinosios meilės šaltinio. Būtent iš jo sužinojau, kad galime puoselėti šiuos meilės jausmus ir lavinti bei tobulinti juos visą amžinybę; tuo tarpu begalinės mūsų sąjungos išdava būtų palikuonys, gausūs kaip dangaus žvaigždės ar pajūrio smiltys...

Mylėjau ir anksčiau, bet nežinojau kodėl. Bet dabar mylėjau... tyrai... išaukštintu stipriu jausmu... Jaučiau, kad Dievas tikrai yra mano Dangiškasis Tėvas, kad Jėzus buvo mano brolis ir kad mano mylimoji žmona buvo nemirtinga amžinoji bendražygė; mielas tarnaujantis angelas, duota man kaip paguoda ir šlovės vainikas amžių amžiams.“⁶

Pats esu liudytojas, kad su tikėjimu vykdomas kunigystės tarnavimas taip keičia mūsų širdis ir jausmus. Šiandien mano žodžius girdintis vaikinai gali būti tikras, kad aukštindamas savo kunigystę, jis bus apsaugotas nuo pagundos padaryti seksualinę nuodėmę, taip paplitusią pasaulyje, kuriame gyvename. Tai leis Aarono kunigystę turinčiam asmeniui, kuris girdi mane šį vakarą, augant jo tikėjimui amžinojo gyvenimo atlygiu per amžinąją kunigystę, matyti tikrąją Dievo dukrą vertę, o pažadėtoje ainijoje prasmę būti tyram ir išlikti švariam.

Tokiu pat būdu tikėjimas minėta priesaika ir sandora skatins mus ugdyti meilės jausmus, būtinus amžinajai šeimai. Vienas iš pažadų, kuriuos duodame priimdami kunigystę, yra rūpintis kitais.

Esu matęs tą meilės augimo stebuklą kunigystę turinčių vyrų širdyse. Tai matėte ir daugelis iš jūsų. Tą matė ir daugelis nepriklausančių Bažnyčiai žmonių. Kartą buvau prezidento Gordono B. Hinklio biure, kai jo paprašė atsiliepti į telefono skambutį. Jis trumpai pakalbėjo telefonu ir tada sugrįžo prie mūsų pokalbio. Bet minutėlę jis skyrė paaiškinimui. Jis pasakė, kad skambino Jungtinių Valstijų Prezidentas, kuris kariniu lėktuvu per Jutą skrido į Vašingtoną. Jungtinių Valstijų prezidentas paskambino norėdamas padėkoti prezidentui Hinkliui už tai, ką padarė kunigystę turintys asmenys, likviduodami uragano padarinius. Jungtinių Valstijų prezidentas pasakė, jog tai buvo stebuklas, kad mums pavyko taip greitai surinkti tiek daug žmonių, taip gerai dirbančių drauge. Jis pagyrė mūsų žmones, už tai, kad mokame daryti darbus.

Galbūt Jungtinių Valstijų prezidentui įspūdį padarė tai, ką jis laikė dideliais mūsų organizaciniais sugebėjimais. Tai buvo tik dalis stebuklo. Bet svarbesnė stebuklo priežastis buvo tai, kad šimtai, o gal tūkstančiai kunigystę turinčių asmenų turėjo tokį tikėjimą kunigystės priesaika ir sandora. Viską lėmė ne tai, kad jie buvo gerai organizuoti: tikėjimas kunigystės priesaika ir sandora paskatino juos vykti taip toli, išbūti ilgą laiką ir išverti sunkumus, kai jie, kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus atstovai, rūpinosi tais, kurie pateko į didelę bėdą.

Jie vykdė tą kunigystės tarnavimą, kuris ugdo tikrosios meilės galią ir dvasią, būtiną norint tapti tikrais vyrais, tėvais, sūnumis ir broliais žemiškose ir amžinose šeimose. Tie kunigystės

tarnystės pavyzdžiai, mums siekiant padėti žmonėms, kaip Dievo šeimos broliams ir seserims visoje žemėje, iškyla vėl ir vėl.

Meldžiu, kad nuspręstumėte šį vakarą ir po to kiekvieną dieną su tikėjimu vykdyti savo sandoras su Dievu ir taip būtumėte verti pažado, kurį Jis davė jums su priesaika. Tai galite daryti per paprastus dalykus. Susitikę su savo kvorumu, galite nuspręsti žiūrėti į juos kaip į brolius Dievo šeimoje. Jūsų kvorume ar kunigystės grupėje bus kažkas, kam reikia pagalbos. Jis gali to neparodyti. Jūsų akims tai gali būti ir nepastebima. Bet Dievas žino ir kviečia jus būti Jo tarnu padedant jam.

Jūs galite būti kaip tas kunigystę turintis brolis, kuris, kiekvieną kartą mums susitikus per mūsų kunigystės susirinkimą, klausia: „Kaip laikosi Senelė?“ Kiek žinau, jis niekada nebuvo sutikęs mano uošvės. Bet jis kažkaip sužinojo apie jos ligą ir senatvę. Negaliu jums pasakyti, ką man reiškė pamatyti tą raminančią ir guodžiančią Dievo pagalbos ranką, ištiestą man ir mano žmonai per kunigystę turintį asmenį. Galite tai daryti kiekvieną kartą, kai susitinkate su kunigystę turinčiais broliais, jei tik visada prisimenate savo sandorą pagelbėti ir padėti tiems, kurių nusvirusios rankos ir kurie neša sunkias naštas. Tai darydami ugdysite savyje savybes, kurias padarys jus tinkamus būti šeimos nariu per amžius.

Yra dar vienas dalykas, kurį galite padaryti. Jūs galite studijuoti Dievo žodį, ne vien dėl savęs, bet kad būtumėte Viešpaties Jėzaus Kristaus atstovas visam pasauliui. Lavindamas savo sugebėjimą mokyti evangelijos, jūs ruošiatės padėti savo Dangiškajam Tėvui rinkti Jo vaikus. Tai darydamas susilauksite dar vieno palaiminimo. Jei kada šeimoje šiame ar būsimame pasaulyje iškils būtinybė sugražinti pasiklydusią avelę, jūs būsite įgiję daugiau galios, nei dabar jums gali atrodyti.

Tą nuostabų palaiminimą Viešpats apibūdina Almos 13:6: „Ir taip jie buvo pašaukti jo šventu pašaukimu ir iššventinti į šventosios Dievo tvarkos aukštąją kunigystę mokyti žmonių vaikus jo įsakymų, idant jie taip pat galėtų įeiti į jo atilsį.“

Savo tarnavimo sėkme galite tikėti dėl tokio pažado:

„Dabar, po to, kai buvo pašventinti Šventąja Dvasia, jų apdarams esant išbalintiems, būdami tyri ir be dėmės priešais Dievą, jie negalėjo žiūrėti į nuodėmę be pasišlykštėjimo; ir ten buvo daug, nepaprastai daug tokių, kurie buvo padaryti tyri ir įėjo į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.

Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad jūs nusižemintumėte priešais Dievą ir vestumėte atgailą atitinkantį vaisių, kad taip pat įeitumėt į tą atilsį.“⁷

Liudiju, kad Dievas Tėvas gyvena. Jūs sudarėte sandorą su Juo. Jis siūlo jums priesaiką, amžinojo gyvenimo pažadą, kurio Jis negali sulaužyti. Liudiju jums, kad kunigystė yra galia, kuria Dievas per savo Sūnų Jėzų Kristų sukūrė pasaulius. Liudiju, kad Dievas nori, kad jums pavyktų ir grįžtumėte namo gyventi su Juo šeimose per amžius. Liudiju jums, jog tai yra tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Joje yra kunigystės raktai. Būtent tokia kunigyste Dievas pagerbė jus. Užtikrinu jus, kad Jis žino jūsų sugebėjimus ir kad jų pakanka, idant galėtumėte su visu tikėjimu viltis amžinojo gyvenimo sau ir savo šeimoms. Jėzaus Kristaus vardu, amen.

Išnašos

1. DS 84:35–43.
2. DS 84:88.

3. DS 84:33.
4. DS 84:61–62.
5. DS 84:63.
6. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), p. 259–260.
7. Almos 13:6.
8. Almos 13:12–13.